

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 lipca 2019 roku w sprawie z wniosku S. O., M. O. i K. S. z udziałem (...) S.A z siedzibą w K. o ustanowienie służebności przesyłu Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi:

1. ustanowił na rzecz uczestnika na czas nieoznaczony służebność przesyłu o łącznej powierzchni 0,7926 ha i przebiegu wyznaczonymi punktami: SG1: J-G-H-I-J o powierzchni 0,1712 ha oraz SG2: K-J-I-L-K o powierzchni 0,6214 ha wraz z drogą dojazdową do urządzeń przesyłowych o powierzchni 0,0987 ha – obrys T,M,N,O,P,R,S,T, na która składają się: droga dojazdowa do służebności gruntowej oznaczona obrysem H,N,M,T,H o powierzchni 0,0389 ha, dojazd do urządzeń w służebności SG1 o powierzchni 0,0270 ha i dojazd do urządzeń w służebności SG2 o powierzchni 0,0328 ha – opisaną na mapie sytuacyjnej do ustalenia służebności gruntowej sporządzonej przez biegłego geodetę K. C. w dniu 17 listopada 2017 roku, zaewidencjonowaną w (...) Ośrodku Geodezji w dniu 4 grudnia 2017 roku pod numerem (...), obciążającą nieruchomości położoną w gminie N., N., obejmującą działkę o numerze ewidencyjnym (...), dla której to nieruchomości Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą KW (...), polegającą na znoszeniu przez każdorazowego właściciela nieruchomości utrzymywania posadowionych i przebiegających przez tę nieruchomość urządzeń napowietrznej linii elektroenergetycznej oraz związanej z nią i wynikającej z obowiązujących przepisów prawnych strefy ograniczonego korzystania z nieruchomości oraz korzystania z nieruchomości w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowego i niezakłóconego działania urządzeń przebiegających przez nieruchomość, w tym poprzez ich eksploatację, dokonywanie kontroli, przeglądów, konserwacji, napraw, modernizacji remontów, także dokonywanie odbudowy, rozbudowy i przebudowy, usuwanie awarii lub wymiany urządzeń w całości lub ich poszczególnych części, jak również poprzez dostęp do urządzeń polegający na prawie przechodu i przejazdu przez nieruchomość (w tym ciężkim sprzętem), ponadto znoszeniu zakazu utrzymywania w obszarze służebności i drogi dojazdowej drzew, krzewów i roślinności przekraczającej 3 m wysokości;

2. zasądził od uczestnika na rzecz:

a. K. S. kwotę 5.040 złotych (pięć tysięcy czterdzieści) tytułem jednorazowego wynagrodzenia w związku z ustanowieniem służebności przesyłu;

b. małżonków S. O. i M. O. kwotę 5.040 złotych (pięć tysięcy czterdzieści) tytułem jednorazowego wynagrodzenia w związku z ustanowieniem służebności przesyłu;

3. oddalił wniosek w pozostałym zakresie;

4. obciążył uczestnika obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi w Widzewa w Ł. kwoty 10.787,82 złotych (dziesięć tysięcy siedemset osiemdziesiąt siedem 82//100) tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów sądowych;

5. ustalił, że w pozostałym zakresie każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił, że M. O., S. O. i K. O. są właścicielami nieruchomości obejmującej działki gruntu oznaczone numerami ewidencyjnymi (...) (2/59) i 3/1, o obszarze 4 ha 93 a, położonej we wsi N., gm. N., dla której Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). K. O. przysługuje ½ udziału we własności nieruchomości, natomiast udział M. i S. O. objęty jest wspólnością ustawową małżeńską.

Na nieruchomości znajduje się słup wysokiego napięcia 220 kV relacji J.-M., przebiega także przez nią czynna linia wysokiego napięcia. Jej właścicielem jest obecnie (...) S.A. w K.. Długość linii przebiegającej przez działki wnioskodawców wynosi 104,4 m, a jej rozpiętość 16m. Szerokość pasa technologicznego służebności, wynosi po 30

m w obie strony od osi linii energetycznej. Pas ten zawiera w sobie: pas techniczny (po 1 m z każdej strony linii), wskazujący teren konieczny do obsługi technicznej i obserwacji linii elektroenergetycznej przez uczestnika znajdujący się bezpośrednio pod linią energetyczną, a także szerszy pas na którym występują immisje związane z przebiegiem linii energetycznej. Stanowi on pas ochronny, na którym istnieje zakaz lokalizacji budynków przeznaczonych na stały pobyt ludzi, wymóg uzyskania zgody dystrybutora sieci na lokalizację budynków o innym przeznaczeniu, zakaz nasadzeń pod liniami roślin których naturalna wysokość może przekraczać 3 m oraz nakaz przycinania drzew i krzewów rosnących pod tymi liniami. Jego powierzchnia została określona na 6264 m². Projektowana granica służebności dla sieci elektroenergetycznej na działkach (...) została oznaczona na mapie do ustalenia służebności gruntowej sporządzonej w dniu 17 listopada 2017 roku przez biegłego sądowego geodetę uprawnionego K. C.. Na działce (...) obszar służebności został oznaczony jako SG1 (0,1712 ha), zawarty między punktami J-G-H-I-J. Na działce (...) obszar służebności został oznaczony jako SG2(0,6214 ha), zawarty między punktami K-J-I-L-K. Jako, że linia energetyczna, i w konsekwencji pas służebności, zlokalizowana jest dala od drogi publicznej, na tyle przedmiotowej działki, konieczne jest wyznaczenie drogi dojazdowej do służebności. Projektowana powierzchnia służebności gruntowej – drogi koniecznej dojazdu do służebności została oznaczona na tej samej mapie literami T-M-N-O-P-R-S-T (0,0987 ha), w skład której wchodzi droga dojazdowa do służebności oraz dojazdy do urządzeń znajdujących się na obszarach SG1 i SG2.

Nieruchomość wnioskodawców położona jest na terenie wiejskim. Działki mają kształt wydłużonego prostokąta położonego w układzie wschód-zachód. Przylegają do siebie, tworząc obszar o nieregularnym kształcie. Działki są niezabudowane, niezalesione i nieogrodzone, uprawiane rolniczo. Przez wschodnią część działki przebiega linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia (...). Przewody zawieszono są około 25-27 m nad terenem. Przy północnej granicy działki (...) posadowiony jest stalowy słup trakcyjny. Rozstaw nóg słupa wynosi 6,6m x 4,85m. Wnioskodawcy korzystają z działki w ograniczonym zakresie, zdając sobie sprawę z ograniczeń związanych z przebiegiem linii energetycznej. Ich aktywność ogranicza się do koszenia trawy. W latach 80. dokonano modernizacji linii energetycznej, obecnie jednak nie prowadzone są w związku z nią żadne prace. Na wskazanym odcinku nie dochodziło także do żadnych awarii wymagających wejścia uczestnika na teren. Sąd Rejonowy ustalił treść służebności przesyłu w oparciu o opinie biegłych: energetyka i geodety. Przy ustalaniu granic służebności przesyłu Sąd uwzględnił powierzchnię pasa technologicznego wskazanego przez biegłego z zakresu energetyki. Sąd przychylił się do stanowiska, że ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości w związku z posadowieniem na niej linii energetycznej nie są ograniczone jedynie do terenu, w jakim uczestnik korzysta z nieruchomości do konserwacji linii. Wnioskodawcy bowiem nie mogą w pełni korzystać w działkach, chociażby przez swobodne posadowienie budynków czy wyższych nasadzeń, w pasie odpowiadającym wskazanemu przez biegłego energetyka pasowi technologicznemu. Sąd ustalił zatem, że pas służebności obejmuje nie tylko obszar bezpośrednio pod linią wysokiego napięcia, ale pas o łącznej szerokości 76 m, zawierający w sobie także pas technologiczny. Obszar służebności został wytyczony na mapie do ustalenia służebności gruntowych dla potrzeb niniejszej sprawy sporządzonej w dniu 17 listopada 2017 roku przez biegłego geodetę K. C. i oznaczony jako dwa obszary – na działce (...) jako SG1, wyznaczony punktami J-G-H-I-J, oraz na działce (...) (2/9) jako SG2, wyznaczony punktami K-J-I-L-K.

Ustanowienie służebności przesyłu umożliwia przedsiębiorcy korzystanie w ograniczonym zakresie z nieruchomości obciążonej. Zakres ten jest uzależniony od rozmiaru i charakteru należących do niego urządzeń znajdujących się na nieruchomości. Nie ulega jednak wątpliwości, że oprócz pasa terenu umożliwiającego korzystanie przez przedsiębiorcę z urządzeń w wielu przypadkach konieczne jest zagwarantowanie mu dostępu do urządzeń przesyłowych. W przedmiotowej sprawie linia energetyczna, i w konsekwencji pas służebności, znajduje się w środkowej części działki, niemającej samodzielnej połączenia z żadną drogą publiczną. Aby więc umożliwić uczestnikowi dostęp do linii wysokiego napięcia konieczne jest wyznaczenie drogi dojazdowej na której zostanie na rzecz użytkownika ustanowiona służebność drogi koniecznej. W przeciwnym bowiem przypadku co prawda przedsiębiorca ma „teoretycznie” prawo dostępu do urządzeń przesyłowych, jednak nie jest w stanie z niego skorzystać bez bezprawnego wtargnięcia na część nieruchomości nieobciążoną żadną służebnością. W konsekwencji, opierając się na wnioskach biegłego z zakresu energetyki oraz mapie sporządzonej przez biegłego geodetę, sąd ustanowił na obciążonej nieruchomości służebność drogi dojazdowej w pasie gruntu o obszarze 0,0987ha, znajdującym się pomiędzy punktami T-M-N-O-P-R-S-T, wskazanymi na mapie do ustalenia służebności gruntowych, sporządzonej przez K. C..

W związku z powyższym Sąd Rejonowy ustanowił na wskazanym terenie służebność polegającą na polegającą na znoszeniu przez każdorazowego właściciela nieruchomości utrzymywania posadowionych i przebiegających przez tę nieruchomość urządzeń napowietrznej linii elektroenergetycznej oraz związanej z nią i wynikającej z obowiązujących przepisów prawnych strefy ograniczonego korzystania z nieruchomości oraz korzystania z nieruchomości w zakresie niezbędnym do zapewnienia prawidłowego i niezakłóconego działania urządzeń przebiegających przez nieruchomość, w tym poprzez ich eksploatację, dokonywanie kontroli, przeglądów, konserwacji, napraw, modernizacji remontów, także dokonywanie odbudowy, rozbudowy i przebudowy, usuwanie awarii lub wymiany urządzeń w całości lub ich poszczególnych części, jak również poprzez dostęp do urządzeń polegający na prawie przechodu i przejazdu przez nieruchomość (w tym ciężkim sprzętem), ponadto znoszeniu zakazu utrzymywania w obszarze służebności i drogi dojazdowej drzew, krzewów i roślinności przekraczającej 3 m wysokości. Ustalając przebieg i obszar służebności przesyłu Sąd Rejonowy oparł się o drugą mapę sporządzoną przez biegłego geodetę, datowaną na 17 listopada 2017 roku, sporządzoną w oparciu o wnioski zawarte w opinii biegłego z zakresu energetyki. W zakresie wysokości należnego wnioskodawcom wynagrodzenia za ustanowienie na ich działkach służebności przesyłu Sąd za swoje przyjął wnioski zawarte w opinii biegłego do spraw szacowania nieruchomości E. K..

Sąd Rejonowy ustalił, że należne wynagrodzenie za ustanowienie ograniczonego prawa rzeczowego –służebności przesyłu, obciążającej przedmiotowe działki polegającej na znoszeniu istnienia posadowionych na nieruchomości urządzeń infrastruktury technicznej oraz prawie korzystania przez przedsiębiorcę z nieruchomości w zakresie niezbędnym do dokonywania napraw, konserwacji, remontów, modernizacji, usuwania awarii oraz ewentualnej likwidacji lub demontażu urządzeń, wraz z prawem wejścia i wjazdu odpowiednim sprzętem osób upoważnionych wynosi 11.080 zł.

Apelację od tego rozstrzygnięcia złożył uczestnik postępowania w punkcie 1. w zakresie, w jakim ustanowiono zbyt szeroki pas służebności, 76 metrów zamiast 50 metrów oraz w zakresie, w jakim ustanowiono służebność drogi dojazdowej w pasie gruntu o obszarze 0,0987 ha, zarzucając mu naruszenie:

1) art. 305¹ Kodeksu cywilnego („k.c.”) w zw. z art. 287 k.c. w zw. z art. 288 k.c. w zw. z art. 305⁴ k.c., poprzez niewłaściwe określenie powierzchni pasa służebności przesyłu, tj. ustalenie zbyt szerokiego pasa służebności przesyłu 76 metrów zamiast 50 metrów i określenie dodatkowo drogi dojazdowej do urządzeń przesyłowych, podczas gdy prawidłowa szerokość pasa służebności wynosi 50 metrów (po 25 metrów od osi linii elektroenergetycznej o napięciu znamionowym 220 kV) i jest to obszar niezbędny do posadowienia oraz prawidłowej eksploatacji urządzeń przesyłowych, a także do dojazdu do urządzeń przesyłowych, gdyż dojazd do linii 220 kV odbywa się w obrębie ww. pasa technologicznego i z działek sąsiednich;

2) art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez dowolną ocenę dowodów i uznanie, iż opinia biegłego sądowego do spraw energetyki J. Z. w zakresie wyjaśnienia podstaw przyjęcia pasa służebności o szerokości 76 metrów została prawidłowo opracowana, podczas gdy w toku postępowania nie zostały wyjaśnione wątpliwości dotyczące zasadności zastosowania rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz zasadności wyznaczenia drogi dojazdowej do urządzeń przesyłowych;

3) art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. przez wadliwe sporządzenie uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wyrażające się w braku wyjaśnienia, dlaczego Sąd nie uwzględnił zarzutów (...) S.A. dotyczących braku podstaw przyjęcia pasa służebności o szerokości 76 metrów oraz niezasadności wyznaczenia drogi dojazdowej do urządzeń przesyłowych;

4) art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. z art. 13 § 2 k.p.c. polegające na tym, iż uzasadnienie wyroku oraz ustalenia Sądu I instancji są sprzeczne, gdyż Sąd I instancji przyjął pas służebności 76 metrów, a jednocześnie zasądził wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu zgodnie z opinią biegłego sądowego E. K. – uznaną przez Sąd za sporządzoną prawidłowo – podczas gdy na stronie 11 opinii biegły E. K. wskazał jednoznacznie,

że właściwa powierzchnia pasa służebności to 50 metrów i ta powierzchnia została przyjęta przez biegłego do obliczeń wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu.

W związku z podniesionymi zarzutami skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia Sądu I instancji i ustanowienie służebności przesyłu na obszarze w pasie o szerokości po 25 m w każdą stronę licząc od osi istniejącej linii łącznie 50 m, z wyłączeniem drogi dojazdowej do urządzeń przesyłowych ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania i zasądzenie od Wnioskodawców solidarnie na rzecz Uczestnika kosztów postępowania przed Sądem I i II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wnioskodawcy wnieśli o oddalenie apelacji uczestnika i zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja uczestnika jest o tyle zasadna, że spowodowała zmianę zaskarżonego postanowienia.

Za zasadny należało uznać zarzut naruszenia przepisów art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. dotyczący dowolnej ocenę dowodów i uznanie, iż opinia biegłego sądowego do spraw energetyki J. Z. w zakresie wyjaśnienia podstaw przyjęcia pasa służebności o szerokości 76 metrów została prawidłowo opracowana, podczas gdy w toku postępowania nie zostały wyjaśnione wątpliwości dotyczące zasadności zastosowania rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 6 lutego 2003 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz zasadności wyznaczenia drogi dojazdowej do urządzeń przesyłowych.

W niniejszej sprawie biegły sądowy do spraw energetyki i techniki cieplnej J. Z. przedstawił trzy alternatywne sposoby wydzielenia pasów technologicznych związanych z linią elektroenergetyczną:

- pierwszy o szerokości 76 metrów, wynikający z przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych z dnia 6 lutego 2003 r. (Dz.U. Nr 47, poz. 401) - przyjęty przez Sąd Rejonowy;
- drugi o szerokości 60 metrów - zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego;
- trzeci o szerokości 50 metrów - zgodnie ze stanowiskiem uczestnika postępowania.

Przez pas technologiczny biegły rozumiał teren biegnący wzdłuż linii elektroenergetycznych i jej słupów, w którym następuje określone, szkodliwe dla organizmów żywych oddziaływanie wytwarzanych przez linie fal elektromagnetycznych. Badanie natężenia pól elektromagnetycznych pod przedmiotową linią nie zostało przeprowadzone z uwagi na czas sporządzania opinii (badania przeprowadza się od maja do września) oraz jej odpłatność. Ostatecznie uczestnicy nie popierali wniosku o przeprowadzenie tego badania.

W każdym przypadku, biegły zalecał uwzględnienie w granicach służebności drogi dojazdowej dla sprzętu naprawczego do obsługi technicznej napowietrznej linii elektroenergetycznej o powierzchni 980 m².

Wnioskodawcy stali na stanowisku, że szerokość pasa służebności powinna być ustalona w zgodzie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, tj. 60 m. /pismo k-535/

Preferowany przez biegłego pas technologiczny, zaakceptowany przez Sąd Rejonowy w zaskarżonym orzeczeniu, opierał się na treści § 55 ust. 1 pkt 5 rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy podczas wykonywania robót budowlanych z dnia 6 lutego 2003 r. (Dz.U. Nr 47, poz. 401), z którego wynika, że nie jest dopuszczalne sytuowanie stanowisk pracy, składowisk wyrobów i materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych bezpośrednio pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi lub w odległości liczonej w poziomie od skrajnych przewodów, mniejszej niż 30 m – dla linii o napięciu

znamionowym powyżej 110 kV. Biegły przesłuchiwany na rozprawie w dniu 19 czerwca 2017 r. nie potrafił wyjaśnić, dlaczego ten przepis winien stanowić podstawę ustalenia szerokości pasa technologicznego, powołując się na zwyczaje sądów orzekających w podobnych sprawach. /k-553/ Dlatego należy uznać, że ma rację skarżący uczestnik postępowania, iż przepisy cytowanego rozporządzenia nie mają zastosowania do wytyczenia obszaru koniecznego do ustanowienia służebności przesyłu, bowiem dotyczą wykonywania robót budowlanych prowadzonych w rejonie napowietrznych linii elektroenergetycznych, zaś pas technologiczny związany z ustanowieniem służebności przesyłu ma służyć przedsiębiorcy do eksploataowania urządzeń przesyłowych, ich konserwacji, modernizacji, usuwania awarii.

Słusznie podniósł również skarżący, że brak jest uzasadnienia dla objęcia służebnością przesyłu drogi dojazdowej dla sprzętu naprawczego do obsługi technicznej napowietrznej linii elektroenergetycznej. Treścią służebności przesyłu jest bowiem korzystanie przez przedsiębiorcę przesyłowego z cudzej nieruchomości w zakresie niezbędnym dla zapewnienia prawidłowego funkcjonowania urządzeń przesyłowych, co oznacza m.in. możliwość wejścia na cudzy grunt obciążony służebnością w celu posadowienia tam urządzeń przesyłowych, usunięcia ich awarii, przeprowadzenia konserwacji, czy też modernizacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2011 roku, sygn. akt IV CSK 303/10) Zakres korzystania z nieruchomości powinien być określony tak, aby nie wykraczał poza ramy niezbędności dla osiągnięcia celów, które przedsiębiorca zamierza realizować przy wykorzystaniu urządzeń przesyłowych. Zdaniem Sądu Okręgowego nie ma zatem potrzeby dalszego ograniczania prawa własności właścicieli nieruchomości przez rozszerzanie granic służebności na drogę dojazdową do urządzeń przesyłowych.

Nie sposób nie podzielić zarzutu skarżącego dotyczącego naruszenia przepisów art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. w zw. z art. 233 § 1 k.p.c. z art. 13 § 2 k.p.c. polegającego na tym, iż uzasadnienie wyroku oraz ustalenia Sądu I instancji są sprzeczne, gdyż Sąd I instancji przyjął pas służebności 76 metrów, a jednocześnie zasądził wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu zgodnie z opinią biegłego sądowego E. K. – uznaną przez Sąd za sporządzoną prawidłowo –gdzie biegły wskazał jednoznacznie, że właściwa powierzchnia pasa służebności to 50 metrów i ta powierzchnia została przyjęta przez biegłego do obliczeń wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu. Niekonsekwencja Sądu I instancji w tym zakresie działa na korzyść skarżącego, ale stanowi dodatkowy argument za stwierdzeniem, że ustanowienie służebności przesyłu w granicach ustalonych zaskarżonym postanowieniem nie było prawidłowe.

Jeśli idzie zarzut apelacji dotyczący naruszenia przepisów art. 305¹ k.c. w zw. z art. 287 k.c. w zw. z art. 288 k.c. w zw. z art. 305⁴ k.c., poprzez niewłaściwe określenie powierzchni pasa służebności przesyłu, tj. ustalenie zbyt szerokiego pasa służebności przesyłu 76 metrów podczas, gdy prawidłowa szerokość pasa służebności wynosi 50 metrów (po 25 metrów od osi linii elektroenergetycznej o napięciu znamionowym 220 kV) i jest to obszar niezbędny do posadowienia oraz prawidłowej eksploatacji urządzeń przesyłowych, Sąd Okręgowy przyznał rację skarżącemu co do ustalenia służebności o szerokości 76 m, natomiast uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy oraz stanowiska uczestników postępowania pozwalają na zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez ustalenie służebności przesyłu zgodnie z drugim wariantem przedstawionym przez biegłego sądowego do spraw energetyki J. Z., tj. zgodnie z założeniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, który zakłada pas technologiczny o szerokości 60 m oraz zgodnie ze stanowiskiem wnioskodawców. Biegły geodeta K. C. sporządził w dniu 11 lutego 2016 r. opinię geodezyjną wraz z mapą do ustalenia służebności gruntowych, która uwzględnia właśnie przebieg i szerokość pasa służebności przesyłu zgodnie z zapisami planu zagospodarowania przestrzennego gminy N.. /k-424, 426/ Opinię tę zakwestionował uczestnik postępowania w zakresie szerokości 60 m, podnosząc, że jako właściciel i podmiot eksploatujący linię elektroenergetyczną posiada wiedzę i doświadczenie konieczne do wskazania zakresu służebności przesyłu przy uwzględnieniu właściwości urządzeń przesyłowych. Odnosząc

się do zarzutów uczestnika postępowania biegły geodeta stwierdził, że uwzględnił szerokość pasa służebności przesyłu zgodnie z zapisami planu zagospodarowania przestrzennego gminy N., bowiem plan ten określa obszar ochronny linii elektroenergetycznej jako pas 60 m. Uczestnik mógł złożyć wniosek o zmiany w planie zagospodarowania przestrzennego, czego nie uczynił. Biegły dodał, że przy ustalaniu innej szerokości pasa (np. proponowanej przez uczestnika postępowania 50 m) należałoby uzyskać opinię biegłego do spraw energetyki na temat zakresu oddziaływania elektromagnetycznego tej linii. Do momentu wydania takiej opinii biegły geodeta podtrzymał swoją opinię. / k-466/ Badanie natężenia pól elektromagnetycznych pod przedmiotową linią nie zostało przeprowadzone.

W tej sytuacji w ocenie Sądu Okręgowego zasadne było ustanowienie na rzecz uczestnika służebności przesyłu o szerokości 60 m, opisaną na mapie sporządzonej przez biegłego K. C. w dniu 1 lutego 2016 r. i dlatego na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. zmieniono punkt 1. zaskarżonego postanowienia, oddalając apelację uczestnika w pozostałym zakresie jako niezasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.